

taller de creació

EL PRIMER AMOR

Ricard Biel (Badalona, 1970) és llicenciat en filologia anglesa i traductor. Com a escriptor ha guanyat el Premi Calldetenes de Narrativa 2003 amb l'obra *Ombres concretes* (March Editor, 2004). Va ser finalista del Premi Just M. Casero 2006 amb la novel·la breu *Llit d'espines* (Emboscall, 2008), i guanyador d'aquest mateix premi el 2008 amb *Potser perquè érem nens* (Amsterdam, Ara Llibres, 2009). L'any passat va quedar també finalista del premi El Lector de l'Odissea amb la novel·la *Hem conegut un home*, i va guanyar dos certàmens del I Premi d'Assaig Independentista Diari Sa Meua de Mallorca (Obra col·lectiva. Dux Editorial, 2009) amb els assajos *El català, encara...* i *Estats del terror versus lluita armada*. Actualment col·labora com a articulista a la revista cultural *Benzina*.

Els anys que no passen

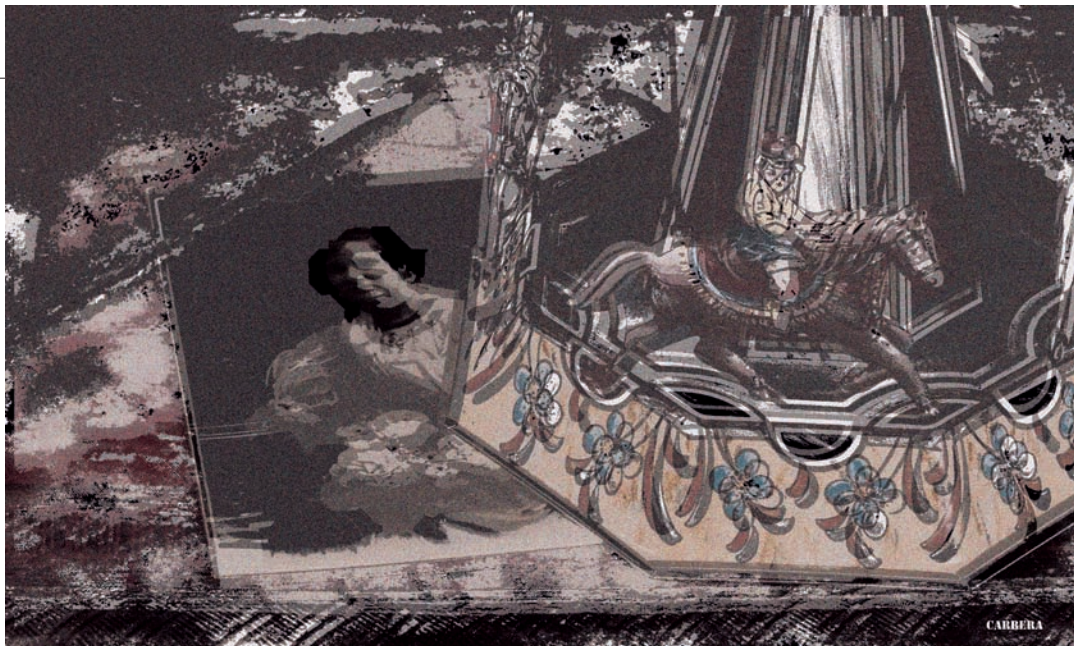

> **Il·lustracions:** Jordi S. Carrera, (1955). De formació autodidacta, comença a mostrar la seva obra als anys vuitanta i destaca per l'estudi de les tècniques tradicionals de la fotografia i la investigació en el camp de les emulsions i els suports fotogràfics. Actualment treballa dins el món digital de les *Il·lusionografies*. Els seus treballs han estat publicats en diversos llibres i exposats en gairebé un centenar d'exposicions.

De petit era carn i un gla amb l'Ignasi, un company d'escola. El trobava estúpid, però com que no m'ho semblava més que la resta de companys, no em feia res anar a fer els deures a casa seva així que sortíem de classe a la tarda.

Aviat, però, em vaig adonar que de fet jo era amic del seu pare. Sense ser encara exactament vell, el senyor Anglada m'ho semblava. Tenia els cabells cendrosos, el gest feixuc i la mirada lànguida. Parlava a poc a poc, i sempre que em veia entrar al pis aixecava el cap de la taula del menjador, on sovint s'entretenia mirant-se el reguitzell d'àlbums de fotografies que omplia la prestatgeria. Des que s'havia canviat les ulleres i en duia unes de muntura estreta, encara el veia més gran. Crec que li agradava la meua presència, i potser era així perquè s'adonava que a mi m'agradava la seva, cosa que, a banda, ell agraiïa perquè se sentia sol. No era que m'ho digués, però es veia a les clares. Me n'adonava pel seu posat melangiós i la mal dissimulada ànsia de fer-la petar. Havia perdut la dona poc després de néixer l'Ignasi i, d'ençà d'aleshores, pel barri es deia que no era el mateix. Fos com fos, no desaprovava cap oportunitat per fer-me seure al seu costat per tal que compartís amb ell l'afició que tenia per les fotografies, mentre l'Ignasi s'entretenia embadalit assegut a la catifa mirant dibuixos animats.

Una vegada que el senyor Anglada es va aixecar per anar al lavabo vaig tafanejar les fotos. Em va cridar l'atenció una en què apareixia una noia amb un somriure radiant com la seva bellesa mateixa. Tenia els nas i els llavis primos, que emmarcaven unes dents que s'endevinaven d'una blancor perfecta en el blanc i negre setinat de la fotografia. Mirava la càmera amb el cap un xic inclinat i una madeixa de cabells llisos li

penjava a un costat. Era un cromó, ja ho crec. Era tot un cromó de noia.

—És la seva dona? —vaig dir al senyor Anglada quan va tornar a la taula.

—Sí... sí, de joveneta. Era bonica, oi?

—Ja ho crec. Ja la voldria jo com a xicoteta quan em faci gran!

—Doncs no podrà ser perquè ja no hi és —va dir, agreujant tot d'una la veu.

—Sí, ja ho sé, ja. I la troba a faltar, oi?

El senyor Anglada acotà lleument el cap i aclucà un instant els ulls.

Quan un diumenge al matí que ens va dur al parc d'atraccions vaig veure que s'enrojolava de cop en aturar-se per parlar amb una senyora gran com ell, sense adonar-me'n vaig recompondre el rostre de la dona. De sobte, em va trasbalsar l'aparició abrupta als meus ulls de la fesomia que havia tingut de jove. Era la noia preciosa de la fotografia.

—Qui era? —vaig demanar al senyor Anglada així que es van acomiadar.

—Eh... una companya d'escola, de quan teníem la vostra edat. Imagina't si en fa, d'anys! Daixonses... voleu pujar als cavallets?